

— door, anders dan voorgeschreven bij artikel 6, leden 1 en 2, van richtlijn 92/43/EEG, noch passende instandhoudingsmaatregelen te hebben getroffen en uitgevoerd, noch een beschermingsregeling te hebben vastgesteld en toegepast om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de habitats niet verslechtert en er geen aanzienlijke storende factoren optreden voor de soorten, zodat de wettelijke bescherming van de specialebeschermingszones overeenkomende met de in beschikking 2002/11/EG genoemde en op Spaans grondgebied gelegen gebieden wordt verzekerd,

de krachtens de artikelen 4, lid 4, en 6, leden 1 en 2, van richtlijn 92/43/EEG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie heeft het Koninkrijk Spanje met betrekking tot de specialebeschermingszones overeenkomende met de op zijn grondgebied gelegen gebieden van communautair belang voor de biogeografische regio Macaronesië die in beschikking 2002/11/EG worden genoemd, niet voldaan aan

— de verplichting om prioriteiten inzake instandhouding vast te stellen overeenkomstig artikel 4, lid 4, van de richtlijn, en

— de verplichting om passende instandhoudingsmaatregelen te treffen en uit te voeren en om een beschermingsregeling vast te stellen en toe te passen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de habitats niet verslechtert en er geen aanzienlijke storende factoren optreden voor de soorten, zodat de wettelijke bescherming van die specialebeschermingszones conform artikel 6, leden 1 en 2, van de richtlijn wordt verzekerd.

(¹) Richtlijn van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7).

(²) Beschikking van de Commissie van 28 december 2001 houdende vaststelling van de lijst van gebieden van communautair belang voor de biogeografische regio Macaronesië ter uitvoering van richtlijn 92/43/EEG van de Raad (PB 2002, L 5, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Breda (Nederland) op 17 februari 2010 — VAV Autovermietung GmbH tegen Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

(Zaak C-91/10)

(2010/C 113/41)

Proceestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Breda

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: VAV Autovermietung GmbH

Verweerder: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

Prejudiciële vragen

1. Staat het gemeenschapsrecht, in het bijzonder het beginsel van het vrij verkeer van diensten zoals omschreven in artikel 49 tot en met 55 EG (thans artikel 56 tot en met 62 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie), in de weg aan een nationale wettelijke regeling, krachtens welke een in Nederland woonachtige of gevestigde persoon die een in een andere lidstaat geregistreerde en gehuurde auto in Nederland gebruikt, verplicht is om ter zake van de aanvang van het gebruik met dit voertuig van de weg in Nederland een belasting te betalen, waarbij aanvankelijk het volle bedrag aan belasting wordt gevorderd en achteraf, na beëindiging van het gebruik met dit voertuig van de weg in Nederland, een teruggaaf zonder vergoeding van rente wordt verleend van het restbedrag aan belasting, waardoor per saldo het verschuldigde en betaalde bedrag overeenstemt met de duur van het gebruik in Nederland?
2. Indien bedoelde wettelijke regeling moet worden beschouwd als een belemmering van het beginsel van het vrij verkeer van diensten zoals omschreven in artikel 49 tot en met 55 EG (thans artikel 56 tot en met 62 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie), is daarvoor dan een rechtvaardigingsgrond te vinden in de gelijke behandeling van alle auto's die in Nederland voorhanden zijn alsmede het (daarmee samenhangende en daaruit voortvloeiende) voorkomen van misbruik en/of in het voorkomen van omgekeerde discriminatie van zowel binnenlandse verhuurders als hun cliënten, aangezien ook bij binnenlandse verhuur vooraf het volle bedrag aan belasting moet worden voldaan?